

benhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), thi saa tilkommer der ham en speciel Tak, fordi han har forinaaet de Herrer til at gaa med til en saa god Gjærning for det danske Folk, men indtil da beholder jeg min Mistænksomhed overfor den Maade, hvorpaa det ærede Medlem og hans Venner have taget denne Sag. Jeg maa maasse nu sige om den Agitation, der har fundet Sted, at hvis de Herrer i Stedet for at sende Folk ud her i Landet, saaledes som de have gjort, havde sendt dem til de Lande i Europa, der producere Smør til Udforjel, og ladet dem sætte sig nede ind i, hvilke Vanfælgigheder der er ved dette eller hint, hvilke Fordele der er ved dette eller hint, hvorledes Smørret billigt fabrikeres osv., og de saa vare komne hjem med dygtige Oplysninger om, at saaledes og saaledes skulde man bære sig ad for at faae det størst mulige Udbytte af Smørret, saa havde det ærede Medlem og hans Venner gjort det danske Folks Produktion af Natursmør en god Tjeneste og en ganske anden Tjeneste end den, de nu gjøre med at sende deres Apostle ud for at prædike. Det er for mit Vedkommende, og jeg tør sige for mange Andre, der staa paa samme Standpunkt som jeg, den naturlige Aarsag til, at vi ere komne til at staa dem imod, og jeg undrer mig over, at det ærede Medlem med al den Skarpsindighed, som jeg anerkjender hos ham, i noget Minut har kunnet tvivle om, at jeg og mine Venner ikke skulde staa imod ham og hans ny Venner. Dertil kommer, at det ærede Medlem maa kunne forstaa, hvad jeg dog mener er saare naturligt, at man maa betænke sig to Gange paa at indføre et System med Forbud af en saa omfattende Art som det, man ellers vilde staa i Færd med at træffe lige overfor Kunstsmørret. Maa jeg spørge det ærede Medlem og hans Venner, hvorledes det vil komme til at tage sig ud, hvis vi nu følge ham i Aar og fastsætte et Forbud i dets alleryderste Konsekventer imod Kunstsmørret, og saa til næste Aar Skomagere og Skrædere og hele den industrielle Befolkning kom med hver sit Fags Interesse og vilde have Forbud mod dette og hint? Er det ikke det Omvendte af de Principer, som enhver god Demokrat og Benstremand maa slutte sig til, og som hellere maa gaa i Retning af Frihandel end i Retning af Forbud? Dertil svarer maasse det ærede Medlem, at naar andre Lande have Forbud, kunne ogsaa vi med Nødvendighed blive tvungne ind derpaa. Det skal jeg indrømme, det er fuldkommen rigtigt, men der er langt fra at gaa til visse Ting for at værges sig mod en i det givne Tilfælde indtraadt Vanfælgighed eller Ulykke, og saa til de

Konsekventer, som det ærede Medlem og hans Venner vilde føre os til. Det er det, som har indgivet mig mine Betæneligheder. Og til Slutning vil jeg sige, at hovedsagelig er min Betænelighed den, at jeg kan se i Anmarsch nærmere sig en Alliance, som jeg ikke venter mig Andet af end det Samme som 10de Oktobreforeningens gav os; ved dens Hjælp fik vi den nye Grundlov af 1866, og nu kunde det vel ogsaa ende med en ny Grundlovsforandring, til ganske de samme Resultater som sidste Gang, da de store og smaa Bønder sluttede sig sammen. Og saa siger jeg da tilsidst til det danske Folk: Fordyb Jer ikke i dette Smørspørgsmaal, fordi det summer Eder om Dreene af disse Evgelister, som det ærede Medlem og hans Venner have sendt ud, men se Eder for. Brug Ederes egen Forstand, og husk Eder om, for gjøre I ikke det, saa komme I til at ligge, som I have redet, og I have da fortjent det! Brændt Barn styrer Ilden, og sidste Gang brændte I Jer, da I indlode Jer paa den Slags Historier! Det skal være mit sidste Ord; det er den Grund, hvorpaa jeg staa, og Grunden, hvorfor jeg har været imod det ærede Medlem og hans Venner indtil nu.

N. J. Larsen: Det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup), der jo i denne Sag taler som Ordfører for Regjeringens Standpunkt og for Høire, opfordrede til, at vi skulde tale om, hvad der foreligger. Det er jeg ganske enig i, men jeg tror ikke, at det, som foreligger, er de mere eller mindre reelle Bemærkninger, som det ærede Medlem gjorde angaaende Smørret. Hvis, som det ærede Medlem udtalte, den sande Indsigt og den store Sagkundskab er repræsenteret ved det Standpunkt, som det ærede Medlem forsvarede, saa maa han ikke tage mig ilde op, naar jeg tillader mig at sige, at saa har denne megen Sagkundskab og al denne Hælbne og dybe Indsigt ikke været heldig med at træffe sin Ordfører, thi det forekommer mig uimodsigeligt for Enhver, som har fulgt Forhandlingerne i denne Sag, at hvad Realiteten angaar, er det ikke overordentlige Argumenter, som det ærede Medlem har været i Stand til at fremkomme med. Naar man f. Ex. skal høre vidtløftige Diskussioner om Smørrets „naturlige“ eller „almindelige“ Farve, saa kunde man lige saa godt tale om Menneskets „naturlige“ Ansigtssfarve, der jo som bekendt er meget forskjellig. Nei dette er en Maade at diskutere paa, som let bliver rent sofistisk, og som man kommer ind paa, naar man savner den egentlige Sagkundskab, ikke til Bunds kjender Sagens Realitet. Det, som ligger for,